

Folketingets Skatteudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

Dato: 26. november 2008

IMS/AWI J.nr. 2008-8505

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 3. november 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 39 (SAU Alm. del).

Spørgsmål nr. 39:

"Synes ministeren, det er rimeligt, at mange kommuner omgår skattestoppet og skaber ulige konkurrence ved at opkræve høje dækningsafgifter? Og kan ministeren bekræfte, at dækningsafgiften opkræves af knap halvdelen af landets kommuner, og at promillen varierer mellem 0 og 10, og at kommunernes samlede provenu alene fra 2007 og 2008 steg med 29 pct. til i alt knap 2,9 mia. kr. i 2008?"

Svar:

Dækningsafgiftsreglerne, som fremgår af ejendomsskattelovens § 23 A, indebærer, at den enkelte kommunalbestyrelse kan beslutte, at der skal opkræves dækningsafgift af forskelsværdien (forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien) af ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed.

Afgiften opkræves med en af den enkelte kommunalbestyrelse fastsat promille, der højst kan udgøre 10.

Jeg kan afvise, at kommunerne omgår skattestoppet ved at opkræve dækningsafgifter af erhvervsjendommens forskelsværdi. Skattestoppet omfatter som bekendt også kommunerne og gælder dermed ligeledes for de gennemsnitlige kommunale indkomstskatteprocenter, grundskyldspromiller og dækningsafgiftspromiller.

Skattestoppet gælder for kommunerne under ét. Det indebærer, at den enkelte kommune har mulighed for at justere skattesatserne efter lokale ønsker

og behov, så længe den gennemsnitlige kommunale indkomstskatteprocent, grundskyldspromille eller dækningsafgiftspromille ikke stiger.

Antallet af kommuner, der opkræver dækningsafgift, har været meget stabilt i årene efter kommunalreformen. I 2007 opkrævede 44 kommuner dækningsafgift, mens 45 kommuner opkrævede dækningsafgift i 2008. For 2009 vil 45 kommuner ligeledes opkræve dækningsafgift jf. nedenstående tabel 1.

År	Antal kommuner der opkræver dækningsafgift	Samlet budgetteret provenu fra dækningsafgift af forretnings-ejendomme	Vækst i provenu fra året før
2007	44	2.271	
2008	45	2.889	27,2%
2009	45	2.913	0,8%

Note: Det samlede provenu er opgjort i mio. kr. i løbende priser.
Kilde: Kommunernes indberetninger til Velfærdsministeriet

Det ses ligeledes af tabellen, at væksten i de budgetterede kommunale indtægter fra dækningsafgift af erhvervsjendommens forskelsværdi fra 2007 til 2008 var 27,2%, mens væksten fra 2008 til 2009 var 0,8%. Det bemærkes i denne forbindelse, at opgørelsen er foretaget i løbende priser.

Vedrørende den konkurrencemæssige rimelighed i, at kommunerne opkræver dækningsafgift skal jeg bemærke, at den almindelige kommunale ejendomsskat er grundskylden, der som udgangspunkt opkræves af grundværdien af ejendomme, der efter vurderingsloven skal vurderes. Grundskyld opkræves også af ejendomme, der er dækningsafgiftspligtige efter § 23 A i ejendomsskatteloven, og grundskyldspromillen fastsættes også af den enkelte kommunalbestyrelse og kan udgøre mindst 16 og højst 34.

Både for så vidt angår grundskyld og dækningsafgift kan der således på grund af variation i promillerne kommunerne imellem forekomme betydelige forskelle i de samlede ejendomsskatter – grundskyld og dækningsafgift – der opkræves af tilsvarende ejendomme, der ligger i forskellige kommuner.

Disse forskelle er et udslag af, at ejendomsskatter er gjort til selvstændige kommunale skatter, dvs. skatter, hvis størrelse den enkelte kommunalbestyrelse selv kan fastsætte, inden for nogle i lovgivningen fastsatte rammer.

Eksistensen af selvstændige kommunale skatter må ses som et væsentligt led i det kommunale selvstyre, der findes i Danmark, jf. grundlovens § 82.

I den forbindelse skal jeg bemærke, at en del af den økonomiske belastning, der ligger i ejendomsbeskatningen af en ejendom, må anses at blive kapitaliseret i ejendomsprisen/huslejen. Dvs. at prisen – alt andet lige – vil være højere, jo mindre økonomisk belastning, der hviler på ejendommen i form af

ejendomsbeskatning. Dermed vil der ske en vis udjævning af forskellene i omkostninger ved at drive erhvervsvirksomhed i tilsvarende ejendomme/lejemål med forskellig ejendomsbeskatning.

På den baggrund mener jeg, at det er misvisende at tale om, at kommunerne skaber ulige konkurrence ved at opkræve høje dækningsafgifter.

Karen Jespersen

/ Søren H. Thomsen